

HET ZAAD ZAL GEEN ERFGENAAM ZIJN MET HET KAF

 Dank u wel broeder Demos. En nu, we zijn blij hier vanmorgen te zijn en al deze fijne getuigenissen te horen van deze fijne mensen. En nu vertrouwen we erop dat God verder bij ons zal blijven en ons zal zegenen.

² Nu, vanavond heb ik begrepen dat ik vanavond moet spreken, zo de Here wil. En ik vroeg broeder Shakarian net een paar ogenblikken geleden, ik zei: “Nu, voelt u zich niet verlegen. Ik weet dat we hier om elf uur weg moeten en ik—ik verlies gewoon alle besef van tijd als ik hier sta.”

³ Het lijkt alsof alle anderen van ons dat ook hebben. We voelen ons. . . Ze zeggen: “Twee minuten, drie minuten, of. . .” Broeder Smith, weet u, dat is moeilijk te doen in twee of drie minuten. En ik weet hoe het is, en ik voel met iedereen mee. Maar we bevinden ons in een tijd-tijdperk, waar wij. . . Wij gaan naar de eeuwigheid, maar we bevinden ons nu in de tijd.

⁴ En ik zei: “Broeder Demos, net even voordat de tijd om is, voelt u zich niet verlegen, trek gewoon aan m’n jas en dan zal ik weten dat het tijd is te stoppen.” Nu, als ik het niet afmaak, maak ik het vanavond af. Dus, zo ja, wel, dan heb ik een nieuwe tekst voor vanavond.

⁵ Nu, voordat we nu het Boek openen, laten we tot de Auteur spreken, met onze hoofden gebogen.

⁶ Dierbare hemelse Vader, wij danken U vanmorgen voor deze bijeenkomst, voor wat wij reeds hebben gehoord. Als wij nu de zegen zouden uitspreken, Here, zouden we voelen dat het goed was geweest om hier te zijn. Dus ik bid dat U verder, als het goed is in Uw ogen, en verder bij ons zult blijven en ons zult helpen. En nu verzamelen we ons om het Woord. Evenals we ons hebben verzameld om de gemeenschap met elkaar, en de getuigenissen hebben gehoord van wat U voor ons hebt gedaan, laten we nu teruggaan in het Woord en ontdekken waar dit alles vandaan komt. Dan zal dat een bevestiging zijn van wat we vandaag voelen en zien gebeuren. Sta deze dingen toe in Jezus Christus’ Naam. Amen.

⁷ Nu, als—als Zijn dienstknecht, ben ik gebonden aan een boodschap. En ik ben soms erg verkeerd begrepen, in het verleden, en zal dat misschien altijd zijn. Maar, ik zeg soms dingen niet om—om anders te zijn—ik zeg ze om eerlijk te zijn. En ik zeg graag wat ik denk dat juist is. Iedereen heeft een—een

recht op die dingen—om zijn eigen mening te uiten. Daarom ben ik bij jullie.

⁸ En broeder Shakarian, sprekend over de gebedskaarten in de gebedsrijen, van te zien wat de Heilige Geest . . . Nu, hij zei dat niet over mij. Dat is over de Heilige Geest, want ik zou die dingen niet kunnen doen. Ieder weet dat, dat ik het niet zou kunnen. Maar—maar dat is de mindere kant, wat u hier ziet. U zou op andere plaatsen moeten zijn en zien hoe Hij dingen voorzegt! En ik . . . dingen die er zullen gebeuren, het is, deze zijn gewoon . . . ú—ú bent degene die dat doet. U bent degene die God gelooft.

⁹ En—en dan als u God niet gelooft, denk eraan: Hij zegt u dat hier op het podium. En als u in zonde leeft, zegt Hij het u. En de dingen die u hebt gedaan en niet had moeten doen—Hij zegt het u. Het is niet alleen wat ze op de gebedskaart zetten. Ze zouden op hun gebedskaart kunnen zetten. . . Zij zouden daarop niet zeggen dat ze een “zondaar” waren, en dat deze vrouw “met de verkeerde man leefde,” of zo. En dat zullen ze niet op een gebedskaart zetten, maar de Heilige Geest pakt dat toch, zie. Zie? En dus . . . het is . . . dan in hoe . . . het—het bovennatuurlijke deel, vrienden.

¹⁰ En ik zeg dit eervol, omdat er hier vanmorgen niet velen van ons zijn—slechts een kleine groep. Het verbaast me tot ik er zo nerveus van word—ik voel soms om te schreeuwen. En wanneer ik op een plek ga zitten, in de bergen, waar ik veel tijd doorbreng; daar van God te ontvangen, kom neer, en geef aan de mensen wat Hij mij gaf. En ik—ik wil niet anders zijn dan de mensen. Maar toch, om eerlijk te zijn—ik moet eerlijk zijn tegenover God, zie, voor—voor een Boodschap.

¹¹ En nu: we, zo de Here wil, staan we op het punt dadelijk te vertrekken voor een rondreis overzee, slechts over een paar dagen, en als dat de wil van de Here is. Ik vraag dan ook zeker om uw gebeden.

¹² U bent zo aardig! Als ik begin te praten, vergeet ik helemaal de tijd, zoals de rest van ons. Maar aan broeder Shakarian, deze fijne predikers hier op het podium en daarbuiten, al u vrienden van Jezus Christus: ik groet u in Zijn Naam; als een—een medebloedverwant mét u door het kruis, van God, als broeders en zusters.

¹³ Ik wil vanmorgen in de Schrift opslaan in het boek Galaten, zo de Here wil. Ik wil graag een Schriftgedeelte lezen.

¹⁴ Nu, gisteravond, toen ik de boodschap hoorde die uitging van onze dienende broeder hier op het podium . . . Hij sprak in tongen. Bredesen, broeder Bredesen—een zeer fijne man. Ik . . .

¹⁵ Om dit te zien, met mijn ongeletterdheid en opleiding en mijn gebrek aan begrip door woorden, en dan te weten dat de Boodschap waar is, en zulke mannen te zien zoals er op dat panel waren die avond die daar stonden met . . . die dat intellectuele

type aan kunnen. Zij kunnen misschien niet doen waartoe de Here mij geroepen heeft. Ik kan niet doen waartoe de Here hen geroepen heeft. Maar wij, samenwerkend—ik ben er zeker van dat we de Boodschap kunnen overbrengen als we gewoon voor God blijven.

¹⁶ En toen hij hier een—een getuigenis gisteravond gaf en de Heilige Geest in tongen sprak, en iemand in het gehoor; ik weet daar altijd eerbied voor te hebben. Want ik begrijp door de Bijbel dat dat de Geest van God is die iets aan ons brengt. En hij zei, sprak over de spade regen—vroeger regen en spade regen. En dat brengt me op een gedachte.

¹⁷ Dat broeder Bonham mij net een pakketje had gegeven met wat cheques erop, zei: “Dit is een liefdesoffer voor de . . . van de mensen.” Nu, hij—hij, zij hadden dat niet moeten doen. Zie, ik ben hier niet voor dat doel gekomen. Maar, ik . . . hij, ze hebben het me gegeven, en natuurlijk zou er . . . we zouden het natuurlijk niet kunnen teruggeven. En ik zal het nemen, zo de Here wil, en proberen het te gebruiken voor mijn uitgaven om overzee te gaan. Want ik word niet gesponsord, helemaal niet, waar ik heen ga.

¹⁸ Het is min of meer een geheim omdat de kerken mij niet binnen willen laten. En ik ga erheen als een jager, want het is op mijn Heer. De Here heeft het op mijn hart gelegd om het te doen en ik moet er onder een soort dekmantel heen gaan. Zie? Dus, ze hebben een kleine vreemde ideeën daar dat elke groep wil dat ik een kaart teken dat ik het met hen eens zal zijn met wat zij geloven en zeggen dat deze *andere* groep verkeerd is, en *deze* groep zegt dat zij me zullen binnenhalen als ik zeg dat *deze* groep verkeerd is. Zie? Maar daar hou ik niet van. Zie, wij zijn . . .

¹⁹ Ik heb altijd geprobeerd tussen de mensen in te staan, buiten de organisaties en hun verschillen, en toe te roepen naar wat het scheen dat de Geest van God aan het zeggen was door de broeders heen hier vanmorgen, dat wij geen denominatie zijn. Wij zijn kinderen van een familie. Nu, er is geen Branham denominatie. Er is een Branham familie, en we worden niet allemaal lid van die familie, we worden in die familie geboren. En dus, ik—dat is wat ik probeer te vertegenwoordigen, naar mijn beste vermogen.

²⁰ Nu, in Galaten 4:27-31, heb ik hier geloof ik genoteerd, zou ik dit graag willen lezen als tekst.

Want er staat geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die niet baart, barst los en roep, gij, die geen barensnood hebt, want de eenzame heeft meer kinderen dan zij die de man heeft.

Wij nu, broeders, zijn als Izaäk, kinderen der belofte.

Maar gelijk toen, die naar het vlees geboren was, vervolgde hem, die naar de Geest geboren was, zo is het ook nu.

Maar wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en haar zoon, want de zoon van de dienstmaagd zal niet erven met de zoon van de vrije.

Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen van de dienstmaagd, maar van de vrije.

Moge de Here Zijn zegeningen nu toevoegen aan Zijn dierbare Woord.

²¹ Ik heb een paar, gisteravond een paar dingen opgeschreven; en vroeger was het, toen ik maar één samenkomst per week had, ergens, dat ik—ik me die Schriftgedeelten gewoon zo duidelijk in mijn hoofd kon onthouden. Maar nu, nadat ik . . . Nu, zoals ik een beetje grappend zeg—het is niet mijn bedoeling hier op dit podium grapjes te maken. Maar nadat ik voor de tweede keer de vijfentwintig gepasseerd ben, herinner ik me dingen niet meer zoals vroeger. Er staat . . . Er staan veel kilometers op deze oude Ford, en dus herinner ik me het niet. Maar zolang ik me kan bewegen, wil ik elke beweging geven tot eer van Hem Die mij gered heeft.

²² Nu, ik . . . vanmorgen dan te zien, op te merken . . . Misschien lijkt dit vreemd, en misschien lijkt het voor een intellectuele geest helemaal door elkaar gehaald, maar het is complementair aan datgene waartoe ik geroepen ben. Zelfs elk klein ding is een teken voor mij. Ik let erop, zie hoe het beweegt. Dat is hoe ik soms mijn boodschap krijg, door te kijken en te zien, hoe de Geest beweegt, en te zien wat *deze* zegt, *die* zegt.

²³ En u hebt vaak gezien dat ik, voor een genezingsdienst, als ik daar op het podium sta of daar achterin zit te kijken; dat ik de Geest aan het voelen ben, de richting waarin hij beweegt, en al weet wat er aan de hand is met die persoon die daar zit. Zie? Zie het helemaal vanaf *hier*, zie, u vangt het op zelfs voordat u naar het podium gaat.

²⁴ Soms voordat ik naar de samenkomst kom, soms, zelfs voor ik hierheen kwam, zoals naar Californië, heb ik gezeten met degenen die bij mij zijn, zeg: “Er zal een bepaald iets gebeuren, *dit* zal *hier* plaatsvinden en *dit* zal *dáár* zijn, en het zal *deze* kant op gaan,” ziet u, want het is in de Geest van God. Hij *is* de . . . Hij wist alle dingen vanaf het begin, ziet u, en dus, Hij is de Eeuwige.

²⁵ En merkte dan vanmorgen broeder Jewel Rose op, een zeer dierbare vriend en broeder voor ons allen, hoe dat hij opstond en die Psalmen las. Kijk hoe dat in elkaar paste, als . . . hij zei: “Ik wil zien wat voor zaad het is dat aan u hangt.” Gisteravond sprak de Geest en zei: en over “de spade regen, de vroege en spade regen, die beide uitgestort worden in de laatste dagen.” En vanmorgen: “Het zaad dat aan u hangt.” Ziet u: de Geest die spreekt—let op hoe het dat deed door deze predikers, enzovoort, vanmorgen. Dus daarom neem ik dit onderwerp: *Het Zaad zal geen erfgenaam zijn met het kaf.*

²⁶ Dat is een heel vreemde tekst, maar *Het Zaad zal geen erfgenaam zijn met het kaf*. En door het te nemen... mijn conclusies hieruit te trekken, of mijn tekst, liever gezegd, uit Galaten 4:27, drie. Paulus spreekt hier natuurlijk over het letterlijke zaad van Abrahams twee zonen. Nu, dit... Ik wil dit gebruiken zodat u het zeker niet zult missen. En als ik over tijd ga, zal ik het vanavond hervatten. En ik wil lesgeven zoals een zondagsschoolles, zodat u, geloof ik, een beter begrip zult hebben.

²⁷ En ik... En sommigen van u mannen die—die beter in staat zijn om dit te kunnen dan ik, wel... ik ben geen theoloog, in geen geval. En dus als u het hierover niet met me eens bent, voelt u zich gewoon zoals ik gisteravond toen een lieve zuster hier een kersentaart voor me had gebakken. Toen ik op mijn—mijn... in mijn hotelkamer vanmorgen zat: ik—ik kwam een zaadje tegen, maar ik eet nog steeds taart. Ik legde gewoon het zaadje aan de kant, zie. Dus, dat is... wat u er niet van gelooft, legt u gewoon opzij, zie, en ga gewoon door met eten wat u dént dat goed is.

²⁸ Nu, Paulus spreekt over Abrahams twee zonen, waarvan de ene van Sara was en de andere was van Hagar. Nu, we ontdekken hier, en we begrijpen dat, door de Schriften, dat God nooit in tweetallen wordt voorgesteld. Het is in drieën. Altijd in drieën; God wordt volmaakt... .

²⁹ De wiskunde van de Bijbel loopt perfect. God wordt volmaakt in drieën, aanbeden in zevenen, enzovoort. Zie, dus we—we ontdekken dat de wiskunde van de Bijbel nooit faalt.

³⁰ En we hebben hier twéé zonen van Abraham, en we kunnen echter alleen erfgenamen zijn zolang we één van die zonen zijn, of een zoon van Abraham. “Want wij die dood zijn in Christus, dan worden wij Abrahams zaden en zijn erfgenamen met hem naar de belofte,” daarom moet Abraham nóg een Zoon hebben.

³¹ Nu, we weten dat zijn eerste zoon van Hagar was; en we ontdekken dat zijn tweede zoon van—van Sara was. Maar hij had een derde Zoon, en dat was Jezus. Nu, dat lijkt misschien vreemd, maar dat is wat we gaan proberen uit te leggen. Zoals ik zei: God vertegenwoordigt Zich altijd, in perfectie, in drieën. En ik heb mezelf voor allen nu duidelijk gemaakt, en vooral aan onze theologen, dat deze dingen gewoon zijn zoals ik het zie, zoals het tot mij komt.

³² Zoals in den beginne, God: God verbleef alleen, want Hij was de Eeuwige, ziet u, was niet eens God. *God* is een “voorwerp van aanbeding.” En de Logos, zoals wij het noemen, het Woord dat van God úitging; dat... ieder weet dat dat de Engel des Heren was, of het Woord des Heren, dat de Israëlieten door de woestijn volgde; de Engel des Verbonds, de Logos, Die uit God ging. En toen werd die Logos vlees gemaakt en woonde onder ons. Nu zijn we in Johannes 1: “In den beginne was het Woord, het Woord was

bij God, en het Woord wás God.” En nu, zoals Hij Zijn leven voor ons gaf, dan komt Zijn Geest op ons terug. Jezus zei: “Op die dag zult u weten dat Ik in de Vader ben, de Vader in Mij; Ik in u, en u in Mij.”

³³ Zie, het is God de hele tijd door, God Die Zichzelf manifesteert, Die Zichzelf door verschillende tijdperken heen werkt. Dus die drie—van Vader, Zoon en Heilige Geest—dezélfde God, Die werkt in drie attributen. En wij vandaag zijn één, de Gemeente zelf, een attribuut van Gods denken vóór de grondlegging van de wereld om een—een Gemeente te hebben. Dus zij die in Christus zijn, waren in het begin in Christus—dat waren Zijn gedachten, en Zijn gedachten zijn Zijn attributen.

³⁴ Hier begint het zaad in de belofte. En Abraham hier twijfelde ietsjes; door Ismaël. En ik wil u de drie stadia laten zien van deze . . . van dit Zaad waar we over zullen spreken, dat geen erfgenaam is met het kaf. Nu zien we dat, in het begin hier, dat God Abraham de belofte gaf.

³⁵ Hij gaf Adam eerst de belofte. En dat was, of het verbond was onder voorwaarden: “Als u *dit* niet doet. Als u *dit* doet.”

³⁶ Maar toen Hij het aan Abraham gaf, was het ónvoorwaardelijk: “Ik heb het reeds gedaan.” Hij heeft nooit. . . Wat Híj deed; het was onvoorwaardelijk dat Hij het aan Abraham gaf. Nu, en daardoor, dat Abraham de belofte had, daarom moeten wij Abrahams Záád zijn. “Het was niet alléén aan Abraham, maar aan zijn Zaad ná hem.” Nu, als u het wilt opmerken was het niet “zaden” na hem, maar “Zaad” na hem.

³⁷ Nu: we komen erachter dat de belofte, die ietsjes betwijfeld werd, door Sara— en Sara zei Abraham om deze Hagar, de Egyptische jonge vrouw, tot vrouw te nemen, en dat dat de manier zou zijn waarop God dit beloofde zaad zou verwekken.

³⁸ Nu, ziet u, zoals ik gisteravond zei: elke beweging weg van dat oorspronkelijke plan van God werpt de hele zaak uit koers. We kunnen niet van dat oorspronkelijke Woord afwijken. Het moet. . . We spraken er gisteravond over, of eergisteravond liever, over Bileam. Hij kreeg Gods antwoord duidelijk en helder: “Ga niet!” Maar Hij heeft een toegestane wil. En u kunt daarin werken als u dat wenst, en God zal ervoor zorgen dat het Hem eert, maar toch is het niet Gods volmaakte wil. En dat is waar we voor zouden moeten streven: Zijn volmaakte wil; niet Zijn toegestane wil. Het Koninkrijk van God, dat Hij. . . wat vandaag op aarde is, zal. . . kan nooit op rechtvaardige wijze worden opgericht op een toegestane wil. Het moet terugkomen op Zijn volmaakte wil.

³⁹ Nu, wij zien hier dat Sara—nadat God Abraham had verteld dat het kind geboren zou worden door Sara, dat de wereld zou zegenen—nu, Sara twijfelde eraan. Ik wil dat u opmerkt dat het nooit door Abraham kwam, maar door Sara, het vrouwelijke. En

ze twijfelde eraan; en ze zei: “Neem Hagar.” En Abraham wilde dat niet doen; maar, God zei hem het tóch te doen. Dus hij deed het; ietsjes in twijfel getrokken. Nu, Izaäk, die de vrije was en van de beloofde vrouw, kon geen erfgenaam zijn met Ismaël, de dienstmaagd, bij twijfel.

⁴⁰ Dat is wat Paulus hier probeerde te zeggen. Ziet u, waar één ding wordt betwijfeld; en het brengt een bepaald iets van God neer—een bepaalde orde van God; maar het zal geen erfgenaam zijn met de oorspronkelijke orde van God. Begrijpt u het? Ziet u, het kan geen erfgenaam zijn.

⁴¹ Nu, daarom ben ik vandaag zo uitgesproken. En ik dacht dat dit een goede gelegenheid zou zijn—want ik weet niet hoeveel langer we nog samen zullen zijn— en misschien zou ik, zou God me op een of andere manier helpen om u de reden te laten zien waarom ik georganiseerde religie zo resoluut afkeur. Zie? Zie? Het kan geen erfgenaam zijn met het oorspronkelijke programma van God, want organisatie is niet van God. Het is van de mens. De eerste kerk die ooit georganiseerd werd in de hele wereld was de Rooms-katholieke kerk in Nicea, Rome. Openbaring 17 zegt: “Zij was een hoer, en al haar kinderen waren hoerendochters.” En een hoer is een vrouw die niet trouw leeft aan haar man, en een hoerendochter is hetzelfde. Maar ziet u, het werd toch een kerk. Het is een georganiseerd systeem, en het scheidt broederschap vaneen. We hebben geprobeerd alle kerken samen te organiseren. Het zal niet werken; heeft nooit gewerkt. Het zal nooit werken. De Wereldraad van Kerken: zij zijn slechts . . . ze staan buiten het programma van God.

⁴² Nu, u zegt: “Wie bent ú, een kerel die daar staat zonder zelfs een lagere school-opleiding?” Dat maakt niet uit, wat de opleiding is. Het is niet mijn opleiding waar ik het over probeer te hebben.

⁴³ Het is het Woord van God waarover ik spreek, zie. En deze betuigingen die u ziet in de bediening: ik ben het niet, het is God Die dat tot u probeert te brengen dat het de waarheid is. Zou God iets te maken hebben met een leugen? Verre zij het dan van mij een God te dienen Die een leugen zou zegenen. Het is de waarheid die Hij zegent, de waarheid die Hij eert.

⁴⁴ Nu, Ismaël kon geen erfgenaam zijn met Izaäk, omdat één ietsjes betwijfeld werd, slechts ietsjes betwijfeld. Het was een kind, het was nog steeds het zaad van Abraham, maar niet Gods volmaakte wijze ervoor: Ismaël. Nu, ik zou hier veel tijd aan kunnen besteden, maar ik hoop dat de Heilige Geest dit aan u zal overbrengen op de echte wijze zoals het hoort.

⁴⁵ Nu, als zij, als Ismaël en Izaäk niet samen erfgenaam konden zijn omdat het oorspronkelijke plan van God werd vervangen door een—een toegestane plan van God—een toegestane manier, die God toch zegende, kan evenmin de geestelijke Gemeente

vandaag niet erfgenaam zijn met die van de denominaties. Die van de denominaties: God zegende hen, zoals Hij deed met Ismaël; maar de Geestelijke zal geen erfgenaam zijn met de anderen. Dat is juist. Er zal, uit de kerk, denominatie, (de kerk zo genaamd, de kerk in het natuurlijke) zal er een Bruid van Christus komen, de Uitverkorene.

⁴⁶ Nu, dáár, wat mij verontrust, in dit uur: is te weten dat we al deze denominaties zien meetrekken in dit, wat wij kennen als de . . . wat u de spade regen noemt, of het uitstorten van de Geest. Beseft u dat Jezus zei dat wanneer dát zou gebeuren dat het het einde zou zijn? Toen de dwaze maagd, en de wijze maagd, waren niet samen erfgenamen. Want toen . . . De dwaze maagd—ze was een maagd, het ontbrak haar alleen aan olie. Maar toen ze kwam om olie te kopen, was het op dat moment dat de Bruidegom kwam. En, zij werd achtergelaten, toen zij olie probeerde te kopen. Begrijpt u? Ik wil dat dat heel goed doordringt. Nu, zeker zal ik dat onderwerp niet verder aan hoeven raken. Nu, evenmin kunnen het Geestelijke en het natuurlijke samen erfgenamen zijn.

⁴⁷ Dat is waarom de Opname, de Bruid, de wijze maagd, de uitgeroepen, de voorbestemden, de uitverkorenen! Nou, u zakenlieden zouden uw kantoor niet runnen zoals sommige mensen proberen te denken dat God Zijn programma runt, lukraak. God wist vóór de grondlegging van de wereld wie gered zou worden en wie niet. Door voorbestemming, door voorkennis, zag Hij elk lid, zette elke naam in het Boek des Levens van het Lam, voordat de Gemeente ooit begon. Jezus kwam om te zoeken en te redden wat er in dat Boek stond. Hij kocht het Boek van Verlossing. Het was verloren; en Hij verlostte ons, en alle namen in dat Boek werden verlost toen Hij ons verlostte.

⁴⁸ Dan, zoals ik vaak heb gezegd: u herkent dat. Dat is waarom u hier vanmorgen bent, waarom u uit al deze organisaties enzovoort komt. U . . . Er is iets dat aan u trekt. Zoals m'n kleine gedachte over de arend was die uitgebreed werd onder de kip, zie; u—u beseft dat er iets anders is. De—de kerk had niet een—iets bevredigends. Maar u, u hoorde iets anders dat een schreeuw was; u beseftte dat, dat u daarvoor geboren was. U bent er een deel van. U, u past erin als een handschoen aan een hand. Dat is waarom we hier vanmorgen vergaderd zijn; omdat, zoals m'n oude zuiderse moeder vroeger zei: "Vogels met dezelfde veren komen samen," omdat u dingen gemeen hebt.

⁴⁹ Buizerds en duiven hebben niets met elkaar gemeen. Hun dieet verschilt, hoewel een duif onder een buizerd kon worden uitgebreed. Dat klopt. Hangt ervan af wat het om mee te beginnen was. Nu: en daarbij, echter, moet de duif misschien een tijdje bemoederd worden door die, door die buizerd, maar uiteindelijk zal hij zijn levensgezel vinden.

⁵⁰ Dat is wat de Gemeente vandaag doet, want Jezus is het Woord, en Hij is de Bruidegom, en de Bruid is een deel van de Bruidegom. Daarom is het Woord dat vandáág moet worden vervuld, hetzelfde deel van het Woord dat in Zijn tijd werd vervuld, en is het hetzelfde Woord, dezelfde ervaring, hetzelfde leven.

⁵¹ Want toen God Adam scheidde, was hij zowel... Wij ontdekken dat Adam om mee te beginnen geest was. "Hij maakte de mens naar Zijn eigen beeld, schiep hem mannelijk en vrouwelijk." En dan, Genesis 2 en verder, schiep Hij de mens in... uit het stof der aarde. De mens werd geschapen naar Gods beeld (God is een Geest), dus is hij een geest-mens. Toen hij dan een mens van vlees werd, dierlijk vlees, op aarde—Hij toont—beeldt Hij hier de Bruid uit. Hij heeft nooit een ander wezen genomen en gemaakt, maar Hij nam een deel van Adam, de oorspronkelijke schepping, nam van hem een rib uit zijn zijde; en nam de vrouwelijke geest uit Adam, liet de mannelijke geest erin, en plaatste het in het vrouwelijke deel. Daarom: deel van zijn geest, deel van zijn lichaam; vlees van zijn vlees, been van zijn been; Woord van Zijn Woord, leven van Zijn leven; en zo is de Bruid voor Christus!

⁵² Daarom moet de Opname van het Koninklijk Zaad éérs komen. En de rest van de doden leefden niet gedurende duizend jaar; daarna werden zij voor het Witte Troon Gericht gebracht. Zie, er is geen Oordeel voor het Koninklijk Zaad, of het voorbestemde Zaad, van Abraham. Nu, als u Johannes 5:24 neemt, luister hiernaar: "Hij die Mijn Woord hoort, en gelooft op Hem Die Mij gezonden heeft, hééft eeuwig leven."

⁵³ Nu, hoe zou dat zo erg verschillen met veel van onze theologieën? Nu, ik zou hier naar buiten kunnen lopen en tegen een dronkaard zeggen: "Gelooft u?" "Zeker!" Een man met andermans vrouw: "Gelooft u?" "Zeker!" "Hebt u gisteravond in de samenkomst gezeten om het Woord te horen?" "Zeker!" "Gelooft u het?" "Zeker!" Hij zegt dat alleen maar.

⁵⁴ Maar de oorspronkelijke uitleg van dit Woord: "Hij die Mijn Woord *begrijpt*, en zal geloven op Hem Die Mij gezonden heeft." "Hij die *begrijpt*," dat is aan wie het bekend is gemaakt.

⁵⁵ Jezus zei: "Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem getrokken heeft. En allen die Mijn Vader Mij hééft gegeven, zij zullen komen. Mijn schapen, Mijn duiven, horen Mijn Stem. Een vreemde zullen zij niet volgen." En wat is de Stem van God? Is het Woord van God. Wat is iemands z'n stem anders dan zijn woord? Het is het Woord van God; ze zullen het Woord van God horen.

⁵⁶ Het natuurlijke zaad was daarom slechts een drager; door Ismaël, eerst, Izaäk, ten tweede, dan verder door naar het Zaad. Net als de stengel, aar en het kaf van het koren. Nu, hier—de

drie stadia van het zaad tonen ons het ware beeld dat ik wil dat u vanmorgen met mij ziet. We zien hier . . .

⁵⁷ En omdat ik ongeschoold ben, moet ik de natuurlijke dingen nemen die ik zie om de geestelijke dingen te typeren die aan mij bekend zijn gemaakt, want ik zou het u niet duidelijk kunnen maken door grammatica.

⁵⁸ En hoe dan ook, God typeert altijd het geestelijke dóór het natuurlijke. Als er geen Bijbel was, zou ik nog steeds weten dat het Christendom juist was; want de hele aarde draait om dood, begrafenis en opstanding. De natuur werkt dood, begrafenis en opstanding.

⁵⁹ Kijk naar het sap uit de boom: hoe het het blad en de vrucht heeft voortgebracht, neervalt, terug in de aarde gaat voor de koude winter, onder de zoden; komt weer omhoog in de lente met nieuw leven. Elk jaar getuigend dat er een leven is, dat er een dood is, dat er een opstanding is.

⁶⁰ De zon komt op in de ochtend, een kleine baby net geboren, erg zwak. Om zeven of acht uur gaat hij naar school. Om tien of elf uur is hij van de universiteit af. Hij straalt in zijn kracht van ongeveer elf uur tot ongeveer drie uur, dan begint hij te verzwakken. In de avond gaat hij onder, wordt hij zwak, een oude man. Is dat het einde ervan—hij sterft? Nee. Hij komt de volgende morgen weer op. Zie?

⁶¹ Heel de natuur, uw echte ware Bijbel die getuigt met déze Bijbel! En dat is wat ik u nu vanmorgen probeer te laten zien, door de natuur, zult u het Woord van God zien naar het voorbeeld van—het Woord van God, want de natuur is de vorming van God.

⁶² Zoals de wetenschap: zij vinden de mechanica, en de wetten van de natuur, maar ze weten niet wat die natuur is. Ze kennen het leven van de natuur niet. Dat is God. Dus, de mechanica zonder de dynamiek heeft geen nut.

⁶³ Nu, de stengel, aar en het kaf; merk op. Hagar hier vertegenwoordigde de stengel, wat het eerste leven was dat in de belofte begon. Sara vertegenwoordigt de aar, of het stuifmeel: komt in de aar. Maria, de maagd, vertegenwoordigde en bracht het ware geestelijke Zaad voort, om de echte ware stengel voort te brengen. Hagar en Sara, bij beiden waren door seks. Maar bij Maria, de maagd, was het door de kracht van Gods beloofde Woord, door maagdelijke geboorte. Zij bracht het echte Zaad voort. De stengel, Hagar, de tweede vrouw, door twijfel, aan de belofte, werkend door een twijfel, ietsjes.

⁶⁴ Ik hoop alleen—moge God ons helpen. Ik wil niet . . . ik wil zo graag dat u dit ziet. U kunt het nergens ietsjes betwijfelen. U moet het precies nemen zoals het is. Het heeft geen uitleg nodig. De Bijbel zegt “dat het Woord van God niet van eigen uitleg is.” God heeft geen van onze scholen nodig om Zijn Woord uit te leggen. Wanneer Hij het betuigt en het levend maakt, is dat

de uitleg ervan. Toen God zei: “Laat er licht zijn,” was er licht. Dat hoeft niet te worden uitgelegd. Toen Hij zei: “Een maagd zal zwanger worden,” werd zij zwanger. Het hoeft niet uitgelegd te worden.

⁶⁵ We hebben niet al dit, deze seminaries en dingen nodig waardoor mannen zeggen: “Wel, *wij* hebben de uitlegging. *Wij* hebben de uitlegging.”

⁶⁶ God Zelf legt Zijn eigen Woord uit. Hij heeft niemand nodig om het voor Hem uit te leggen. Hij zei: “Het zal gebeuren,” en het gebeurt. Hij zei dat in de laatste dagen Hij Zijn Geest zou uitstorten; Hij deed het. Het maakt me niet uit wat de denominaties zeiden, Hij deed het hoe dan ook, want Hij zei dat Hij het zou doen. Dus het heeft geen uitlegging nodig, want God geeft Zijn eigen uitlegging.

⁶⁷ En deze dingen die u ziet die voor u nu mysterieus lijken, als u alleen. . . Bedenk, uw bediening, u Pinkstermensen, destijds dertig of veertig jaar geleden, was net zo’n mysterie voor de—de kerk van de Methodisten en Baptisten als dit vandaag voor u is. Maar nu, vindt het in het Woord. Ik probeer het u te laten zien zoals u het hun probeerde te laten zien. En dan, als God Zich omdraait en zegt dat het zo is in het Woord, en dan bevestigt dat het zo is, is dat Gods eigen uitleg. U hebt niemand nodig om het voor u uit te leggen.

⁶⁸ Nu: Hagar, door “ietjes”! Vergeet niet dat u er niet één Woord vanuit kunt halen. En Jezus zei, in Openbaringen, aan het slot van het Boek. En aan het begin van het Boek zei Christus: “Ieder mens die één stukje van dat Woord wegnam!” Slechts één Woord verkeerd uitgelegd, veroorzaakte elke ziekte, dood, die we ooit hebben gehad. Wel, als God, Die heilig is, naar beneden keek; en al deze chaos veroorzaakte door slechts één Woord ietsjes verkeerd uit te leggen, en één klein dingetje tegen dat opperste Woord al deze chaos veroorzaakte; en het lijden, bloeden en sterven van Zijn eigen Zoon, om deze verschrikkelijke zaak weer met Hem te verzoenen; hoe zullen wij dan binnengaan met minder dan het hele Woord te houden?

⁶⁹ “Wel,” u zei, “broeder Branham, dat was in Genesis.” Ik voelde dat, zie.

⁷⁰ Maar laat me u Openbaringen vertellen, dat is het laatste deel van het Boek. “Wie één Woord uit het Boek van deze profetie weg zal nemen, of er één woord aan toe zal voegen, zijn deel zal uit het Boek des Levens worden genomen.”

⁷¹ Jezus zei, in het midden van het Boek! Daar zijn uw drie getuigen weer: Genesis, het Nieuwe Testament, en de dag van vandaag. Jezus zei: “De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk Woord dat de mond van God uitgaat.

“Wel, Hij meende het niet.”

⁷² Hij sprak tot mensen die theologen waren tot de hoogste. Die priesters, hun over-over-over-over-overgrootvaders moesten priesters zijn. Om er één woord van verkeerd uit te leggen, nou, het was absoluut een doodstraf. Ze moesten gestenigd worden, voor één Woord, om die te missen. Maar ze hadden de verkeerde uitleg ervan. Dus, toen het Woord Zelf, toen God beloofde de Messias te sturen en het ook stuurde in de windseldoek waarin Hij beloofde waarin het zou komen, hadden zij er een ander windsel voor om het in te wikkelen.

⁷³ Laat me dit zeggen: Zo is het vandaag; dat ze het niet snappen! Het is niet in het windsel van denominatiedom, of intellect. Het is in het windsel van de kracht en de opstanding en de manifestatie van de opgestane Christus, de wijze waarop God het beloofde, en níét in het windsel van de mensen hun gedachten erover.

⁷⁴ Nu: Hagar, door één gering verschil, door de vrouw, niet door Abraham nu. Abraham wilde het niet doen, maar God liet hem het doen, want hij . . . om dezelfde reden dat Hij Bileam zijn gang liet gaan. Nu, merk op: door er ietsjes mee te verschillen, bracht ze Ismaël voort, die een wilde man was; nooit overwonnen. Hij leefde bij zijn boog. Hij was een wilde man. Dat is hij vandaag nog.

⁷⁵ Nu, Sara—de aar, of stuifmeel—Sara, de échte vrouw van de belofte, brengt een zachtmoedige man voort, bracht in ruil een beloofde natie voort.

⁷⁶ Nu; maar Maria, geen seks, maar door een belofte, net zoals Abraham de belofte kreeg, van God, het Woord van God, maar de belofte geloofde: “Zie de dienstmaagd des Heren,” zie, bracht geen stengel voort, maar het oorspronkelijke Zaad; want Hij was het Woord dat Abraham geloofde en dat Maria geloofde.

⁷⁷ Nu, Maria was niet het Zaad—zij was slechts het kaf voor het Zaad. De twee anderen waren dragers van het leven, alleen het natuurlijke zaad. Maria was niet het Zaad, zelf; maar bracht, zoals geloof in Gods Woord, een meer werkelijk beeld van het Woord, omdat Hij het Woord was. Maar zoals het kaf, de . . . van een tarwe, een tarwekorrel: het kaf houdt het graan binnenin zich en beschermt het totdat het in staat is of rijp is om op eigen kracht te gaan. Zie? Toen was het het Zaad zelf dat haar verliet. Net zoals het Zaad dat in haar schoot was; zij was niet het Zaad. Zij bracht het Zaad niet voort. God is het Zaad.

⁷⁸ Nu, het bloed dan—vele mensen denken dat het Joods bloed was waardoor we gered werden. En sommigen zeiden: “Wel, we hebben het recht door de heidenen want Rachab de hoer en—en Ruth de Moabitische, enzovoort, zij heidenen waren. U hebt daar helemaal geen aanspraak op, geen van beiden. Hij was noch Jood noch heiden.

⁷⁹ Hij was God, de Logos, het Woord dat van God uitging. Toen het op de aarde begon te broeden, en het het zeeleven voortbracht. Toen de Geest van God, de Logos, het Woord, waarbij God zei: “Laat er zijn,” en daar ging de Logos, wat het Woord is. En het Woord begon te . . . want al dit was in de Logos; het hele Woord van God, de hele Bijbel, voor elk tijdperk. En toen de Logos op de aarde begon te ademen; daar kwam er zeeleven; en bouwde verder naar boven toe, het vogellevens, verder tot het dierlijk leven. En uiteindelijk kwam daar iets in de vertegenwoordiging, of wat leek op hetgeen dat het aan het broeden was, erover broedde, God, een man in de gelijkenis van God Zelf.

⁸⁰ Die man viel, zoals het zaad moet vallen. En toen begon God daarover te broeden, na de val. Hij bracht een—een Henoch voort, Hij bracht een Elia voort, Hij bracht een Mozes voort, Hij bracht profeet na profeet voort, proberend dat beeld weer te herstellen. En uiteindelijk kwam op de aarde weer het ware beeld van God Zelf, wat God was, de Logos, Die vlees werd gemaakt en onder ons woonde.

⁸¹ Nu, diezelfde Logos heeft een deel, Hij heeft een Bruid; en dezelfde Logos, dit Woord, waarmee niet geknoeid kan worden, broedt vandaag over de kerken, en probeert het Woord terug te brengen tot Zijn volle manifestatie. Waarvan de—de profeten waren dragers voor dat Zaad, en de kerk—denominaties zijn dragers voor het Zaad nú. Nu, let op (snel) maar zoals het kaf het zaad omhult, omsluit, nu, verlaat het haar dan.

⁸² Jezus was God. Hij was . . . Zijn Vader was de grote Logos Zelf. En Hij kon het niet allemaal in Mozes gieten, want hij was een profeet.

⁸³ En het Woord van de Here komt altijd, zonder ooit te falen, tot de profeet. Er is géén plaats, géén keer, in de Bijbel, of sínds de Bijbel, dat de juiste uitleg van het Woord tot een theoloog kwam. Het is niet in de Schrift. Nooit hebben de Farizeeën, nooit hebben de Sadduceeën, en nooit heeft God een profeet uit een van hen doen opstaan, en nooit heeft Hij dat in deze laatste dagen gedaan.

⁸⁴ Zodra ze zijn opgestaan, komen ze allemaal bij elkaar en maken er een organisatie van; daar sterft het. Maar het is met een doel dat Hij dit deed. We zullen proberen het uit te leggen, met Gods hulp. Merk op; zie hier hoe dicht zij, de kerk, het zaad nu, op het Zaad zelf komt te lijken.

⁸⁵ Nu, merkt u op, wanneer het zaad de grond in gaat, is het het oorspronkelijke zaad. Wanneer het tevoorschijn komt, brengt het een leven voort. Maar wat doet het leven uit een zaadje tarwe? Het produceert niet meteen dezelfde graanstengel, of dezelfde tarwekorrel. Het is het leven van de tarwe, maar het is in een draagstadium. En dat was de eerste reformatie, toen Luther

tevoorschijn kwam uit de duisternis van de chaos. Het móést sterven.

⁸⁶ Zo vaak sympathiseren mensen. O, en ik las niet lang geleden een boek over *De zwijgende God*, uitgegeven door enkele van deze moderne filosofen, die u van God af proberen te keren. Als u het Woord van God en het plan van God niet kent, kunt u gemakkelijk worden afgeschud. Maar wanneer u Gods plan ziet, Zijn programma, dan weet u door geloof dat het God is, en God Die Zich identificeert en precies doet wat Hij in—in de andere tijden deed—wandelend, bewijzend.

⁸⁷ Dat is de reden dat Mozes niet kon worden afgeschud. Hij sprak van aangezicht tot aangezicht met God en God vertelde hem: “Ik ben Degene Die ginds toen bij Abraham was. Ik ben Degene Die deze belofte deed. Ik zal met u zijn.” Hoe gaat u die man dan stoppen?

⁸⁸ Zoals de profeet vanouds zei: “Wanneer de leeuw brult, wie kan anders doen dan vrezen? En God heeft gesproken, wie kan anders doen dan profeteren?” Wanneer we de dingen zien die God beloofde voor dit uur, het zien ontvouwen, hoe kunt u dan stil blijven staan; wanneer u ziet dat dat Zijn weg is? Wat Hij zei wat zou gebeuren. Al de mysterieuze dingen ziet, maar dat is precies de wijze hoe God zei dat het zou gebeuren.

⁸⁹ Nu, merk op: “zij,” de drager. Nu, Hagar kwam tevoorschijn als een stengel; en toen kwam het stuifmeel, en toen kwam het kaf, en toen kwam het zaad. Nu, let op deze dragers; ik wil dat u eerst kijkt . . .

⁹⁰ Nu, de de stengel lijkt helemaal niet op het Zaad, maar het leven dat in het Zaad zat, zit in de stengel. Dat was Luther. Nu, de kleine stengel heeft veel blaadjes; het ging van Luther naar Zwingli toe en verder naar Calvijn en vele anderen.

⁹¹ Nu, merk op: toen veranderde het van toestand. Let nu op de natuur, zich vormend naar het Woord van God; zoals de zon: dood, begrafenis en opstanding. Toen kwam het stuifmeel—dat was Wesley. En daar doorheen hingen er vele kleine stuifmeelkorrels aan die eigenlijk veel meer op het Zaad leken dan dat blad erop leek, op de tarwe, of op de graankorrel. Leek er veel meer op; want Wesley, met het tweede Woord, tweede Woord van God, als Hij Zijn gemeente op liet komen, kwam door heiliging. Dat was zijn boodschap. Goed.

⁹² Toen, na een tijdje, viel dát af, en ging weer in de stengel, en bracht een korenaar voort. Maar voordat deze aar begon, was er een kaf (kaf)—bedekking, schil. En elke tarweboer, korenboer—als u daarin graaft en die korenaar eruit plukt, of die tarweaar, zult u denken dat dat kleine—dat kleine, eerste kleine dingetje, die tarwekorrel is. Maar . . . nu, daar is het Pinkstertijdperk. Nu, u kunt niet, u . . . welke theoloog ook, of . . .

⁹³ Welke geschiedkundige ook, liever gezegd, wéét dat dat de tijdperken zijn, hoe ze komen. Neem het—het boek Openbaringen, neem de gemeente-tijdperken en zie of dat niet precies is hoe ze zich ontvouwen.

⁹⁴ Nu, uit Wesley kwamen Pelgrim Heiligheid, Nazareners en al die kleine Heiligheidskerken voort, heel wat dichterbij het Woord dan wat de Lutherse reformatie was. Maar ziet u, toen Luther zich organiseerde, liet dat die bladen gewoon ontspruiten. En toen dit opkwam, verliet heel de Geest die Lutherse kerk, alles behalve het denominationele, en de echte ware gelovigen gingen over in heiligmaking.

⁹⁵ En toen, toen heiligmaking verder ging, de Pelgrim Heiligheid, enzovoort, en al de Heiligheidsorganisaties, Nazareners, enzovoort, ging het vandaar regelrecht dit Pinkstertijdperk in. En kijk nu naar dat kleine graankorreltje, het lijkt een miljoen keer meer op het oorspronkelijke graan dat de grond inging, dan de stengel, of het stuifmeel. Maar als u erbij gaat zitten, het onder een vergrootglas legt, en die kleine kafeeltjes opent, zijn zij óók gewoon dragers. Het graan is nog niet begonnen. Het is een klein knopje helemaal achterin— met een groot krachtig vergrootglas kunt u dat kleine stipje zien, als een speldknop; daar komt het zaad. En dit kaf hier, dat precies op de echte lijkt—het is niet het echte. Het is alleen maar een baarmoeder.

⁹⁶ Zoals de baarmoeder van Maria. Maria was niet het Zaad, in de voorstelling hier van de stengel. Zij was alleen maar een drager ervan, zoals de rest ervan. Maar omdat ze geroepen en uitverkoren was, allereerst, door God Zelf, voor dit doel, leek het er meer op, zoals onze Katholieke vrienden zouden denken, dat ze de moeder van God was. Nee, zij was níét de moeder van God; noch was zij het Zaad van God.

⁹⁷ De vrouw produceert het ei. God produceert het—het leven. De hemoglobine, het bloed, zit in het mannelijk geslacht.

⁹⁸ Een hen kan een ei leggen, of een vogel kan een ei leggen—in de lente, zijn nest bouwen— maar als die vrouwelijke vogel niet bij de mannelijke vogel is geweest, zal het niet uitbroeden. Het is dood. Het zal rotten, daar in het nest.

⁹⁹ Zoals ik vaak heb gezegd, is dat wat er vandaag aan de hand is met de kerken: ze rotten weg in het nest— Methodist, Baptist, Pinksteren genaamd enzovoort. Als ze niet in contact staan met het Woord Zelf, rotten ze weg in het nest, in hun organisatie.

¹⁰⁰ Nu; nu, sommigen van hen zeggen dan (de Protestant gelooft min of meer) dat het de . . . Maria het ei voortbracht. Als dat zo is, kijk wat u Jehova God laat doen. Het ei kan niet worden voortgebracht zonder een sensatie.

¹⁰¹ Dus, ziet u: God maakte zowel ei als kiem—Hij schiep beide in de schoot van Maria. En die Man was niets dan God Zelf, vlees

gemaakt en onder ons gewoond hebbende, Immanuël—niet alleen een fijn mens, een profeet; Hij was een fijn mens én profeet; niet een leraar of een theoloog. O, Hij had—Hij had dat alles kunnen zijn; Hij was Alles-in-Alles. Maar boven dat alles was Hij God Zelf. De Bijbel zei: “Wij zijn gered door het bloed van God.” God Zelf; niet een derde persoon of een tweede persoon. Dé Persoon—God Zelf—grote Jehova, overschaduwde Maria; en de Schepper, en schiep zowel de bloedcel, het leven, evenals het ei.

¹⁰² Als u een Jood zover kunt krijgen om dát te zien, dan . . . weet hij Wie de Messias is. Toen John Rhyn daar genezen werd, daar in Benton Harbor, veertig jaar blind geweest. Die rabbi vroeg me, hij zei—ik had een gesprek met hem—hij zei: “U kunt God niet in drie stukken snijden en Hem aan een Jood geven.”

¹⁰³ Ik zei: “Sommigen doen dat. Maar wij knippen God niet in drie stukken.” Ik zei: “Gelooft u de profeten?”

“Natuurlijk geloof ik de profeten,” zei hij.

¹⁰⁴ Ik zei: “Over wie heeft Jesaja gesproken, Jesaja 9:6: ‘Een Kind is ons geboren?’”

Hij zei: “Wel, het was de Messias.”

¹⁰⁵ Ik zei: “In welke relatie zal de Messias staan tot God?” Dat deed het. Ik zei: “Nu. . .”

Hij zei: “Hij zal God zijn.”

¹⁰⁶ Ik zei: “Precies, ja. ‘Zijn Naam zal genoemd worden: Raadsman, Vredevorst, Sterke God, Eeuwige Vader.’”

¹⁰⁷ Daar is waar de Eenheid het gemist heeft, daar is waar de Drie-eenheid het gemist heeft, beide kanten van de weg. Maar de gulden middenweg ligt er precies tussenin. Als God Zijn éigen Vader kon zijn, als Jezus Zijn eigen Vader was—dat kon Hij niet. En als Hij een andere vader had naast God, en de Bijbel zei dat de “Heilige Geest” Zijn Vader was, en als zij twee verschillende geesten zijn, was Hij een onwettig kind. Dat is waar. Wie wás Zijn Vader: God of de Heilige Geest? Zeg er een en kijk hoe verlegen u zult worden. God was Zijn Vader. Klopt dat?

¹⁰⁸ Mattheüs 1:18, Hij zei:

Nu, de geboorte van Jezus Christus was als volgt: Toen Zijn moeder Maria met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden van de Heilige Geest.

¹⁰⁹ Wie is nu Zijn Vader? Zie, ziet u wat ik bedoel? Let op.

. . . Jozef, haar man, omdat hij rechtvaardig was, haar niet willende in het openbaar te schande maken, was van wil heimelijk van haar te scheiden, alzo.

Zie, terwijl hij deze dingen overdacht . . . de engel des Heren verscheen hem in een droom, zeggende: Jozef, gij zoon van David, wees niet bevreesd Maria, uw vrouw, tot

u te nemen; want hetgeen in haar ontvangen is, is van . . .

[Samenkomst zegt: “. . . de Heilige Geest.”—Red.]

110 Ik dacht dat ze zeiden “dat God de Vader Zijn Vader was”? O, theologen, waar is uw begrip?

Merk op: “Het zal licht zijn rond de avondtijd!”

111 Het ware Zaad kwam voort uit Maria, maar het was niet háár Zaad. Het was de belofte van God, dat zij zei: “Zie, de dienstmaagd des Heren.” De dragers van het leven, waren de vrouwen. En nu, Maria, het Zaad, zoveel dichterbij.

112 Hagar moest het op een verdraaide wijze ontvangen. Sara, door te twifelen aan de zaak, bracht het tot slechts een natuurlijk zaad—seksueel verlangen. Maar Maria, zonder enige seks, geloofde het Woord en het Woord werd vlees gemaakt.

113 Maar let op: Maria, door er zo dichtbij te zijn, zij hield het Zaad in haar schoot; en het leek erop dat het haar Zaad zou zijn. En zo hebben de Pinkstermensen dat. Ik kom nu dichtbij. Maar onthoud: Jezus zei in Mattheüs het 24e hoofdstuk, 24e vers, “dat in de laatste dagen de twee geesten . . .” Niet in de eerste dagen, nu. “In de latere tijden, dat de twee geesten zo dicht bij elkaar zouden zijn totdat het de uitverkorenen zelf zou misleiden indien het mogelijk ware.” Pinkstergeest—precies zoals de echte zaak, zo perfect, dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden indien het mogelijk was.

114 Nu, dat zijn niet mijn woorden. Dat is wat Híj zei. Nu, na een tijdje, misschien zult u begrijpen wat ik probeer te zeggen. Nu, dat Zaad zag er zeker meer uit . . .

115 Dat kaf leek meer op het Zaad, totdat . . . meer dan het stuifmeel, en meer dan de stengel; maar zij waren slechts dragers van het Zaad. Zie, Luther organiseerde, de stengel stierf; Wesley organiseerde, het stuifmeel stierf; Pinksteren organiseerde, het leven stierf. En nu komt het Zaad voort. U kunt niet verder gaan dan het Zaad.

116 Merk op, door al de jaren heen, wanneer een grote beweging opkomt—heel snel daarna komt er een organisatie. Ongeveer drie jaar, is ongeveer zo lang als de opwekking duurt, dan organiseren ze het, maken er een organisatie van. Er moeten velen van komen; zoals velen van Luther, de sprieten; en velen uit het stuifmeel, Wesley; en de Pinksterbladeren die uitspruiten—eenheid, tweehed, drieheid, vierheid, vijfheid. O genade! Zie?

117 Maar merk op: twintig jaar van Jezus Christus gemanifesteerd! Niet één organisatie is opgestaan, en niet één zal dat; het zal sterven zoals elke Spade Regen-beweging en al het andere. Dit is de eindtijd, het Zaad; en het zal geen erfgenaam zijn met het kaf, evenmin als Ismaël erfgenaam was met Izaäk.

118 Ziet u hier nu hoe dichtbij ze is—dichtbij genoeg om te misleiden. Luther—de stengel; Wesley—de aar; en Maria—het kaf, of de schoot, of Pinksteren. Hoe ik hier verder zou kunnen gaan over dat kaf en het u tonen kon. Door de tijdperken heen is het nog nooit zo dichtbij gekomen als dat het nu is. Alles is de kerk, de *kerk*; ziet u, de “zij.”

119 En merk op: het was de “zij” in het begin die twijfelde aan de oorspronkelijke belofte. Het was niet God Die Zijn Woord terugnam. God neemt Zijn Woord vandaag niet terug; Hij bevestigt Zijn oorspronkelijke Woord! Maar Sara zei: “Wellicht, misschien; we wachten af.”

120 Dat is wat er tegenwoordig met de mensen aan de hand is, u probeert ergens in te klimmen waarvan u niet weet waar u in klimt. Hoe gaat u het doen tenzij u weet wat u doet? Loopt u geblinddoekt? Ergens in proberen te klimmen waarvan u niet weet wat u doet, dan zult u vallen. “Als de blinde de blinde leidt, vallen ze beiden in de gracht,” Jezus deed die uitspraak.

121 Maar nu staan we in de tijd van het Zaad. Nu, het Zaad zal het houden, (Wat?) ondersteunen, samenwerken, met het Zaad, en dat houden. Het werd daar voor dat doel geplaatst, om het te houden.

122 Want, zoals de zon opkomt, in de vroege lente, op het graan—let op hoe de hele natuur door het seizoen verloopt, door de dag verloopt, alles, gewoon precies perfect bij God verloopt. Nu, wanneer die warme zon op het zaad begint te schijnen, schiet het uit. Maar de wereld moet in een bepaalde positie zijn om dat zaad uit de aarde te laten komen. Het moet rondgaan, *deze* kant op, en in een bepaalde positie komen om dat zaad tevoorschijn te laten komen. Het moest dié weg op komen om het op te laten komen uit de . . . uit de donkere middeleeuwen.

123 Sommige mensen . . . deze criticus waarvan ik zei dat hij het boek schreef, *Een zwijgende God*; hij zei: “Door al de donkere middeleeuwen heen, die arme martelaren stierven, zij gingen heen, die Christenen, en God zat in de hemel alsof Hij niet eens bezorgd was.” Nou, de arme ongeletterde, verblinde, geestelijk verblinde man—als zijn ogen maar geopend werden! Weet u niet dat het zaad in de grond moet liggen om te sterven en te rotten, voordat het weer kan voortbrengen?

124 En de gemeente van Pinksteren stierf door de vroege Katholieke kerk heen. En ze kwam gewoon in een stengelvorm; maar ziet u hoe dichtbij ze zich ontwikkelt, elke, door de Lutherse, Wesley-, Pinkstertijdperk heen? Begrijpt u het?

125 Nu, het moet regelrecht terugkomen naar die oorspronkelijke bediening die Hij hier op aarde had, want het is de Bruid. Zij zijn één. Nu, Hij beloofde in de laatste dagen hoe deze dingen zouden gebeuren. En we zien ze gebeuren, dan, al de beloften:

Maleachi 4, Lukas 17:30. O, hoeveel Schriftgedeelten meer; het zou eindeloos zijn!

¹²⁶ En o, ik zal moeten stoppen, want het is laat. Ja. Goed, u—vertelt u ze het, kijk of ze het kunnen. . . Vraagt u het aan hun, zie, en komt u het mij dan vertellen. Nu, nog even een ogenblik. Nu, ik wil dit zo graag krijgen, zie. Ik—ik wil zo graag dat u dit ziet. Kijk: Jezus. . . Merk op; zie: de Bruid.

¹²⁷ Nóg, we ontdekken in dit tijdperk waarin we nu leven, zie, dat de baarmoeder, de Pinksterorganisatie, er precies zo uitzag als de echte zaak. Maar beseftte u dat Openbaring 17, dat het de Rooms-katholieke kerk, de eerste organisatie, een “hoer” noemde? Hoeveel weten dat dat waar is? Hoeveel weten dat zij de moeder van hoeren was? Wat is de immorele vrouw? Nu, Hij zei dat deze vrouw de “kerk” was. Wat is de hoer? Een vrouw die ontrouw is aan haar huwelijksgelofte. Wat is een hoerendochter? Hetzelfde, hetzelfde woord.

¹²⁸ Nu, zij gaf geboorte. Wat voor geboorte? Niet aan het Woord, maar aan organisatie-geboorte. Hier zijn Methodisten, Baptisten én Pinkstermensen—en zij namen allen de gewoonten aan van hun moeder. Elke slechte vrouw in Californië kan geboorte geven aan een maagdelijk meisje; en dat is waarom de eerste boodschap voort is gekomen; maar toen de waarheid werd voorgesteld aan Luthers tijdperk, van heiliging, kon hij het niet aannemen. Toen de doop van de Heilige Geest werd voorgedragen, voorgesteld aan de Methodisten, konden zij het niet aannemen. En nu, wanneer de Zaaftijd tot Pinksteren is voortgebracht, kan zij het niet aannemen; ze is georganiseerd; maar ze is een drager geweest, van het Zaad, zie.

¹²⁹ [Een broeder spreekt in een andere tong. Leeg gedeelte op de band—Red.] Amen. Nu, dank de Here daarvoor—het Woord, de eenvoud van het Woord dat gezegd werd.

¹³⁰ Zie, het is gewoon simpel, net als in dit, net als het koren zien groeien. U hoeft er geen grote theologische uitleg van te hebben. Kijk er gewoon naar. U bent. . . Hij is overal om u heen, de hele tijd. Zie, de. . . het is een. . .

¹³¹ Ik moet stoppen. Ik voelde de kleine ruk en ik vroeg hem dat te doen. We moeten afsluiten. Nu, broeder, alleen nog deze ene opmerking, dan zal ik gaan.

¹³² Kijk; nu, het kaf, de stengel, enzovoort, zijn slechts dragers van het Woord. Ze hadden een deel van het Woord, zie, totdat ze kwamen tot. . . ; rechtvaardiging, heiligmaking, herstel van gaven, in—in de Pinkstermensen. Maar merk nu op. Net zoals het was: Ismaël, Izaäk, zie, en dan naar Jezus; zie, de ene was verdraaid, één was het oorspronkelijke, en hier komt het Zaad Zelf. Zie? Nu, de gemeente is uit datzelfde gekomen, helemaal terug. Zoals een bloem of iets anders: het drinkt, haalt naar binnen en gaat. . .

¹³³ Dat betekent niet dat de Lutheraan verloren is. De Lutheraan die heiligmaking verwierp zou dat wel—die wil vasthouden aan de...iets...Zie, Israël at elke avond nieuw manna, zie. Merk op.

¹³⁴ Maar nu, in de eindtijd...kijk naar dit kaf hier—merk nu op—in de tarwe. Het volledige geheimenis van—van het leven is verzegeld binnenin dat kaf. We zien het in Luther omhoog komen. We zien het in de aar omhoog komen. We zien het in de stengel. We komen hierheen, en nu is het in de kaf-vorm, bijna zoals in het Pinkstertijdperk, maar het echte geheimenis zit binnenin verborgen.

¹³⁵ Nu, onthoud: volgens Openbaringen is het hele geheimenis van het Boek verzegeld met Zeven Zegels, waarvan de hervormers geen kans hadden om die naar voren te brengen—de vier stadia van hervorming— de vier stadia van vier dieren die uitgingen om de vier machten van de wereld te ontmoeten. De eerste die uitging, was een...

¹³⁶ Wat was de eerste die uitging? Een leeuw, om het Romeinse tijdperk tegemoet te treden. Dat was het Woord, het oorspronkelijke. Hij is de Leeuw van de stam van Juda. Christus Zelf, ging dát tijdperk tegemoet. Wat was het volgende dier dat uitging om tegemoet te gaan; het volgende dier dat uitging om de andere ruiter tegemoet te treden, wat was hij? Zie, die eerste ruiter die in het wit was gekleed, gekroond op zijn hoofd, later, enzovoort, maar een boog zonder pijlen.

¹³⁷ Merk op, het tweede paard dat uitging, het dier dat hém tegemoet ging was een os. Een os is een offerdier. Ze gingen ten onder in martelaarschap gedurende de donkere middeleeuwen.

¹³⁸ Het derde dier dat het volgende paard tegemoet ging, voordat het paard van de dood reed, de dood en de hel—het volgende paard dat uitging...Het volgende dier dat uitging om de ruiter van die dag te ontmoeten, was het dier met het gezicht van een man. Hoeveel weten dat? Het intellectuele tijdperk, de hervormers—Luther, Wesley, Calvijn, Knox, Finney, Moody. Zie?

¹³⁹ Maar toen, kijk: wat ging er uit in de avondtijd? Een arend, het profetische weer opnieuw. Het zal Licht zijn omtrent de arendtijd; de weg naar Glorie zult u zeker vinden. O, Gemeente van de levende God!

¹⁴⁰ Ik wou dat ik hier kon komen en—en gewoon 's morgens gaan zitten en de hele dag blijven, gemeenschap met u kon hebben rond deze dingen. Luister: denkt u dat ik niet van u hou? Ik hou van u, mijn broeders. Ik—ik—ik zou graag naar elke organisatie willen gaan en samenwerk...en—en gewoon met een ieder geloven. Maar ziet u, het kan gewoon niet. Er staat nauwelijks nog een deur voor me open.

¹⁴¹ Ik glijp nu een land binnen vanwege organisatie; omdat zij de bediening niet toestaan die God...Ik schreef hen een brief terug,

ik zei: “Tien jaar lang heb ik geprobeerd om binnen te komen. En jullie met jullie gekke doop!”

¹⁴² Een van hen gelooft dat je drie keer gedoopt moet worden: één keer voor de Vader en één keer voor de Zoon, Heilige Geest; met het gezicht naar voren. De ander zegt: “Nee, je moet drie keer achterwaarts gedoopt worden: één keer voor de Zoon, één keer voor de Vader en Heilige Geest.” En ze zijn beide verkeerd.

¹⁴³ Eén zei: “Hij . . . u wordt gedoopt tot Zijn dood, en Hij viel voorover toen Hij stierf. Wij worden gedoopt in Zijn dood.” De andere zei: “Wie begraaft een mens op zijn gezicht? U begraaft hem op zijn rug.” Zulk onzin; het scheidt mensen; het laat zien dat het jaloezie is. Het is van Satan. Het is niet van God.

¹⁴⁴ Te midden van beide kanten—God staat aan geen van beide kanten—maar Hij roept vanuit beide kanten: “Kom uit van onder hen en weest gij afgescheiden, zegt God, en Ik zal u aannemen tot Mijzelf.”

God zegene u.

HET ZAAD ZAL GEEN ERFGENAAM ZIJN MET HET KAF DUT65-0429B
(The Seed Shall Not Be Heir With The Shuck)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op donderdagmorgen 29 april 1965 voor het ontbijt van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in de Biltmore Hotel te Los Angeles, Californië, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org